

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Tatjany Bernátkové a přísedících Miluše Fabiánové a ing. Blanky Hlaváčkové v hlavním líčení konaném dne 22. listopadu 2002

t a k t o :

Obžalovaný:

Zdeněk U [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Příbrami, trvale hlášen na adrese [REDACTED]
[REDACTED], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Liberci,

že

v Liberci 19, ul. Ještědská dne 19.10.2001 odpoledne, chytil za rameno a na drátěný plot strčil Heinze E [REDACTED], nar. [REDACTED], pak s napraženou rukou sevřenou v pěst žádal všechny věci, které měl u sebe, hrozil i smrtí, pokud nepřestane volat o pomoc, nakonec mu vytrhl pouzdro s videokamerou zn. SONY a příslušenstvím, navíc tašku s fotoaparátem, v ní částkou 500,--Kč, po přetahování však z místa utekl jen s pouzdem, videokamerou, jejím příslušenstvím a penězi, vznikla tak škoda 19.700,--Kč,

t e d y - proti jinému použil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

- trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákona

podle § 234 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání
š e s t i / 6 / let.

Podle § 39a odst. 2 písm.c/ tr. zákona se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen uhradit poškozenému Heinzu E. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] škodu ve výši **=19.700,--Kč**. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění :

Obžalovaný Zdeněk U[REDACTED] společně se svědkem Vladimírem P[REDACTED] dne 19.10.2001 kolem poledne pobýval na autobusovém nádraží v Liberci, zde se seznámili s poškozený E[REDACTED]. Spolu s ním se i vyfotografovali. Poškozený E[REDACTED] potom odjel do Ještědské ulice, kde byl ubytován v penzionu. Obžalovaný jej následoval. V blízkosti penzionu jej chytl za rameno a strčil na drátěný plot, vyhrožoval mu způsobem popsaným ve výroku tohoto rozsudku a požadoval po něm vydání věcí, které měl poškozený u sebe. Poškozenému nakonec vytrhl pouzdro s videokamerou, jejím příslušenstvím a poškozenému odcizil i částku 500.--Kč.

Obžalovaný popřel, že se skutku dopustil.

Je usvědčován výpovědí poškozeného E[REDACTED], nepřímými i ostatními provedenými důkazy. Poškozený E[REDACTED] až po návratu do SRN na policii oznámil spáchání skutku a popsal, jak k němu došlo a co mu bylo odcizeno. Rovněž předložil fotografie na nichž je zachycen obžalovaný, poškozený i svědek P[REDACTED]. Poškozený svědek E[REDACTED], který je cizím státním příslušníkem, odmítl k soudu se z osobních důvodů dostavit. Za podmínek uvedených v ust. § 211 odst. 2 písm. a/ tr. řádu soud tedy jeho výpověď

z přípravného řízení četl – obhájce obžalovaného měl možnost se výsledku zúčastnit, ale nevyužil ji.

Svědka Jiří B. u kterého byl poškozený E. ubytován uvedl, že o skutku se dozvěděl od své manželky, které skutek popsal poškozený, neboť on v té době nebyl doma. On se do penzionu dostavil kolem 14.00 hodiny, poškozený byl rozrušený, říkal, že byl před domem napaden mužem se kterým se předtím seznámil ve městě. Říkal, že tohoto muže i fotografoval a žádal po svědkovi, aby zavolal policii. Na to mu svědek řekl, že je to zbytečné a policie zavolána nebyla. Poškozený také říkal, že až bude v Německu nechá vyvolat film a bude žádat po německé policii, aby věc zařídila. Poškozený se sice podle názoru svědka nechoval a nechová zcela obvyklým způsobem, což ovšem neznamená, že by byl zlý nebo si něco vymýšlel.

Svědka Vladimír P. v přípravném řízení vyslechnut uvedl, že společně s obžalovaným se kterým se náhodně sešel, pobýval na autobusovém nádraží v Liberci u stánku. Když k nim přišel poškozený, kterého do té doby neznal, hovořil s obžalovaným, o čem to nevím, neboť německy nerozumí. Obžalovaný mu řekl, že poškozeného okrade, protože bude mít nějaké marky a vezme mu fotoaparát, který poškozený měl u sebe. Obžalovaný také říkal, že poškozeného opije a potom mu vezme fotoaparát a uteče. Bylo to někdy v odpoledních hodinách, poté šli k tramvaji, kdy všichni tři – tj. on, obžalovaný i poškozený do ní nastoupili. Svědek vystoupil na ulici Fügnerova a obžalovaný i poškozený v tramvaji zůstali.

Při hlavním líčení změnil svou výpověď tak, že poškozený odešel ¼ hodiny před odchodem jeho a obžalovaného. Obžalovaný přitom neříkal nic o tom, že poškozeného okrade. Změnu ve své výpovědi zdůvodnil tak, že mu policie vyhrožovala, říkali mu, že ho zavřou do basy a on tedy říkal něco jen proto, aby ho pustili.

Z výpovědi svědka Ladislava P. – policejního rady SKPV Liberec, který výslech svědka P. prováděl soud zjistil, že výslech svědka probíhal standardním způsobem, vyhrožováno mu nebylo. Při zjišťování skutkového stavu soud vyšel z výpovědi svědka P. tak, jak jí v přípravném řízení učinil, když změnu v jeho výpovědi má za účelovou, vedenou snahou obžalovanému pomoci.

Hodnota odcizených věcí byla zjištěna ze znaleckého posudku znalkyně z oboru ekonomika.

Návrh obžalovaného na doplnění dokazování vyžádáním znaleckého posudku o duševním stavu poškozeného soud zamítl. Žádný z provedených důkazů nenásvědčuje tomu, že by poškozený trpěl duševní chorobou či

poruchou, ani doklad, který poškozený k soudu zaslal tuto pochybnost nevzbuzuje. Poškozený je osobou tělesně nikoli duševně postiženou.

Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu loupeže podle § 234/1 tr. zákona a byl jím uznán vinným. Pokud byl obžalovaný stíhán jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr. zákona s ohledem na svoji předchozí speciální násilnou recidivu, soud má za to, že v daném případě není naplněna materiální stránka § 41 odst. 1 tr. zákona. Obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 4.6.1997, č.j. 2 T 195/97-113 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí n.L. ze dne 11.7.1997, č.j. 31 To 399/97-135 pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8/1 tr.zákona, § 222/1 tr.zákona a pro trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4. let, který vykonal dne 3.2.2001. Právě s ohledem na skutečnost, že zvlášť závažný úmyslný trestný čin tedy tr. čin ublížení na zdraví podle § 222/1 tr. zákona zůstal ve stádiu pokusu, materiální stránka, tj. závažnost činu, není v daném případě naplněna.

Obžalovaný byl v minulosti mnohokrát soudně trestán pro nejružnější, také násilnou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Ústí n.L. , rozsudkem ze dne 23.3.1998 č.j. 1 T 62/1995 pro tr. čin porušování domovní svobody podle § 238/1,2 tr.zákona, krádeže podle § 247/1 písm.a/,b/ tr.zákona a útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm.a/ tr.zákona, trest mu nebyl uložen s ohledem na trest, který mu byl uložen výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Ústí n.L.

Při rozhodování o druhu a výměře trestu soud přihlédl zejména k předchozí speciální recidivě obžalovaného, na druhé straně k tomu, že násilí, které proti poškozenému vyvinul nebylo nijak výrazně intenzivní. Má tak zato, že účelu trestu a zejména účinné ochrany společnosti nelze dosáhnout jiným než přímým výkonem trestu odnětí svobody, když za přiměřený má tento trest ve výměře 6.let. Ze zákona byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Poškozený se k trestnímu řízení včas a řádně připojil, byla mu přiznána škoda tak, jak byla v průběhu trestního řízení zjištěna a se zbytkem uplatněného nároku byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, 4x . V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pak pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 22. listopadu 2002

Za správnost vyhotovení:
Stančíková Radka

Mgr. Tat'jana Bernátková v.r.
před. senátu